

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **navrhovatele: V. D.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **odpůrci: Ú ř a d u p r á c e Č e s k é r e p u b l i k y, Krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Litvínov**, se sídlem v Litvínově, ul. Ke Střelnici č. p. 167, PSČ 436 01, **v řízení o návrhu na vydání předběžného opatření,**

t a k t o :

- I.** Návrh na vydání předběžného opatření **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem výslovně adresovaným a podaným zdejšímu soudu, tj. Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který jej obdržel dne 8. 3. 2017, domáhal vydání předběžného opatření, podle kterého by navrhovatel byl opětovně zařazen a i nadále veden v evidenci uchazečů o zaměstnání s tím, že se ruší odpůrcem užitě znění ust. § 30 odst. 2 písm. a) a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), ve znění pozdějších předpisů. Navrhované předběžné opatření by dle navrhovatele mělo zaniknout dnem, kdy bude ve věci jím podaného odvolání u Ministerstva práce a sociálních věcí rozhodnuto.

Ust. § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), stanoví, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může soud usnesením na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, nestanoví-li tento zákon jinak, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný.

Z citovaného ust. § 38 odst. 1 s. ř. s. gramatickým výkladem vyplývá, že možnost vydání předběžného opatření soudem je vázána na podání návrhu na zahájení řízení. Ve správním soudnictví je tak omezena možnost, oproti občanskému soudnímu řízení, podání návrhu na vydání předběžného opatření pouze na případy, kdy již byl podán návrh na zahájení řízení, popř. pokud je současně podán s návrhem na zahájení řízení. V daném případě však takový návrh na zahájení řízení podán nebyl u Krajského soudu v Ústí nad Labem, úsek správního soudnictví, jak soud zjistil provedenou lustrací správních žalob. Této skutečnosti ostatně koresponduje tvrzení samotného navrhovatele obsažené v předmětném návrhu o tom, že podával odvolání proti rozhodnutí odpůrce ze dne 29. 12. 2016, č. j. MOB-2931/2016-L_03, č. e. MOB-2074/2016-L_03, u Ministerstva práce a sociálních věcí, a nikoliv tedy u Krajského soudu v Ústí nad Labem. Tvrzení žalobce pak jednoznačně dokládá jím přiložená kopie dotyčného odvolání podaného u Ministerstva práce a sociálních věcí, které bylo zaevidováno pod č. j. MPSV-2017/27641-421/1 a následně doložené rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/27641-421/1.

S ohledem na tuto skutečnost dospěl soud k závěru, že návrh na vydání předběžného opatření, který byl podán u Krajského soudu v Ústí nad Labem, aniž by u tohoto soudu byla podána žaloba, je nepřijatelný, a proto jej podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. odmítl. Jiný procesní postup (např. v podobě postoupení návrhu či přeposlání návrhu Ministerstvu práce a sociálních věcí, pokud by návrh byl tzv. mylným zápisem) za situace, kdy návrh byl výslovně adresován Krajskému soudu v Ústí nad Labem s poukazem mj. na ust. § 65 s. ř. s. nebyl možný, neboť by nebyl souladný se s. ř. s.

V důsledku odmítnutí návrhu současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k odmítnutí návrhu pro jeho nepřijatelnost, soud o žádosti navrhovatele o ustanovení bezplatného právního zástupce soud nerozhodoval.

Pro úplnost soud směrem k navrhovateli poznamenává, že navrhovatel má možnost případně brojit samostatnou žalobou proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/27641-421/1, pokud s ním nesouhlasí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 3. dubna 2017

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová